

Der Medwescher Tramiter

Det Saksesch Bliet der Medwescher Himetgaminschuff

Nr. 2 äm 1. Johr

Bäluech zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, äm Dezember 2005

Gedonken uch gead Wäntscht!

Chrästdaoch stiht viur der Dirr. Mäd uch zeschlohn schläpt em sich viur den Chräsbum, af diäm de hescht Kujeln glangeln und froat sich ändlich zer Reah ze kun. Äm Lächt der Kärzen erännert em sich villicht wä't fräher wor, wä noch stinhart Käks uch bunt ä Staniolpaper gewäckelt Bobonz af'm Bum hengen. Wonn en verzoppert Pommeraonz noch dreangder laoch uch villicht iuwén am Kasten af em aolden „Neuen Weg“ noch e puér schär schiu schwartz Bananen verstuwt, wor em irjendwä gläcklicher. Cha, em wor siguer schiu gläcklich iwerhift en Chräsbum ze besätzen, mehr wä kräpplich di uch wor. De Zegden hun sich halt geändert, e jeder wiß sealwest wä.

Chrästdaoch äs viur allem de Zegd äm sich ze besännen. Derzea huët em awwer hedzedaoch nor noch wennich Zegd. Villicht be-sännnt em sich wedder af't gead gefeallt Kreogt um helijen Owend, well de geplant Goas de Gripp hu kängt. Sächer awwer

heocht em vill eräm und fittert sich. No dem Chrästdaoch äs dro uch schiun det Johr baold um Oinjd ugelongt. Fell uch ufriëssen hut em ändlich Zegd äm zeräckzebläcken af alles wat gewiest äs. Fiur ärre wor et e gead Johr, fiur aondern wedder net glat..., awer daot maocht näst, dänn et kit jo baold en Noaët und daot äs dro fiur alle sächer biësser. De Kretzer ämränk drehn uch mih spüren

blem sen - geseangd selle mer sen uch blei-wen! Det aonder dreh mer schiun esi dat et passt. Und well de Hoffnung zeliëzt sterwt begresse mer det Noa Johr ze Sylvester mät em verneafijten „Remmidemmi“, wä ze sähn af der Zichnung vum Untch Wolfgang. Nea awer geneach erämgelabert!

De Redaktion wäntscht allen en hischen Chrästdaoch, enen gadean Rutsch uch e

Prosit Noa-Johr! Mer „chefen“ bäs de Schwürden patzen!

wärde mer alle messen äm Noaë Johr, af munich en saftig Schnitzel äm Letjef villicht verzichten, awwer daot saol det klenst Pro-

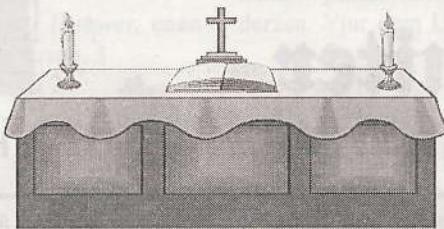
Zichnung vom Untch Wolfgang

geseangd Noa-Johr 2006. Bäs et awer esi für äs, vill Spaß mät dem noaën Tramiter! Ir Schuster Günther

De Belleschdiérfer Helijen.

vum Schuster Dutz (1924)

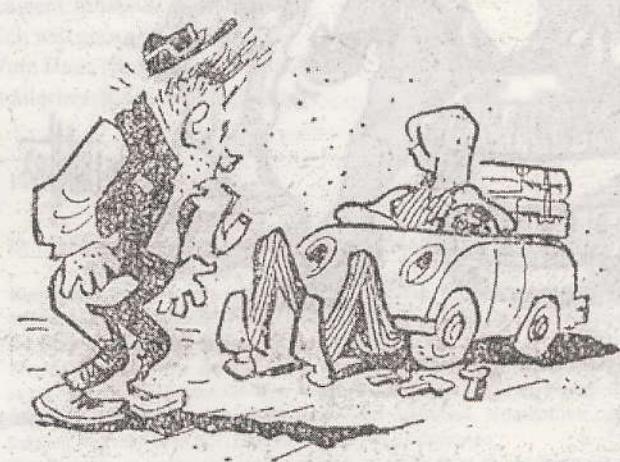
Et wor noch än der katholeschen Zegd. Der Härr Dekanus sul af sejnger Visitationsris uch ke Belleschderf kun, äm ze sähn, of alles än der Gemin än Iurnung wer. De Belleschdiérfer waßte, wat sich schäckt, und wulen den Härr Dekanus mät allen Ihren empfehn. Nor äst maocht äinne griuß Hiftzerbrechen. Se hadden af ärrem Iélter nichen Helijen. Daot verdraoß se sihr, awer se waßten net, wä se dem Iwwel üefhealfe silen. Ändlich waßt ener Beschid. De zwin Kircheväter sile sich hisch undean und der in sich als helich Petrus, der aonder als helich Johannes ze bädde Segten af den Iélter steallen. Gesot, gedon! Alles wor zefridde mät der Idee.

Der Daoch kaom. De Kircheväter hadde sich schiun än aller Härrgottsfrah af ärre Platz gestaolt, und de Kirch wor baold ägesteackt vuöl. Schleßlich kaom uch der Härr Dekanus. E geng un den Iélter und staolt sich än de Mättend af. De Legden glänzten de Ujen fiur Froad iwer ärre geschegten Äfall. Und se saoche sich änje istär Helijen, ist ärren Härr Dekanus un worn zefritten. Und der Härr Dekanus feng un ze prädiyen iwer de Weangder, dä easer

Härrgott uch etzt noch e jeden Daoch geschäh leß. Und de gaonz Gemin hiurt undächtich zea.

Nor af ist awer saoch der helich Petrus durch't Kirchefenster, wä des helijen Johannes senj Schweng sich det Dirrchen vu senjem Guérten astessen und sich iwer senj Flaonzen deden. Wat e ducht uch net, e sprong vum Iélter eruëf und raont zer Kirchendirr eossen. Wä der helich Johannes dett awer märt, dat et äm senj Schweng geng, esi keangd e uch nemih u sich haolden. Hait! Eruëf! – und eossen än de Guérten. Senj Schweng worn em mihi wiërt wä der Dekanus uch alle Helijen zesummen. Der Härr Dekanus blif änirscht ä senjer Präddich e kitzke steken, wel hië noch näckest Helijen hatt lufe sähn, dro fort e sich awer wedder af de Feß und sot: „Säht er! Hun ich net riëcht? E jed Daoch bronjt Weangder iwer Weangder!“ Wegter awer kaom e net, dänn e greald, net dat villicht uch noch int geschech. Mät enem hatt e um Daoch geneach.

De Belleschdiérfer awer hadden de Visitatiön um biësten iwerstaonden, eossem gaonze Bezirk.

--- ?? Na esi äst!

Zichnung Helmut Lehrer (zer Verfäjjung gestaolt vum Lukas Wilhelm)

Det aold Lid

Eos dem sanije Medwesch äm Keakelduël
Fet e Glekelchen un ze sainjen.
Und het et nor un' em Honertstreoch,
si weall et doch färr klainjen.

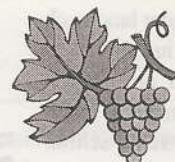
Se Lid äs net aold, se Lid äs net noa.
Te drihst et än denje Sännen.
Dea eas Härrgott dich schaeckt af senj hisch Iérd,
klong e deffän de Sil der't ännen.

Wat saksesch wor, wat Saksesch äs,
et klainjt, wä et klong viur Johren.
Et klainjt än der Froad, et klainjt än der Niut,
et klainjt äm Hoffen uch Treoren.

Aldist feallt de Glok vum Geräst eruëf,
wonn det Hulz verfellt äs äm Kärren,
dro messt te mät gor vil Läw uch Mäh,
se eos dem Schutt ereosschärren.

Dro klainjt se wedder si vuel, si rin
Ä Froaden uch än Niden.
Mer fähle bää jedem Glokeklong:
Det huët eas Härrgott beschiden.

J. Lehrer
(„Bäm Honertstreoch“, 1. Johr,
November 1925,
Hiëft 2)

En geat Noriëd

Et git äm Sakselaond gewäß Geminien – do heald em sihr vill af Gastfränjdscheft. Und wonn e Gebeor en Gast hat, diën senj Frä geat bewirte moëst, (und hië spändiert uch noch en geade Wenj derzea), dro sot de Geberän, wonn der Gast sich verüefsched; „Af Weddersähn – Härr Schuller – ku Se geat himen, und: Mer bidden äm en geat Noriëd...“

En hisch Breoch, äs daot, awer är vill kennen en net – und wässen net glech, wat se derzea soh sellen.

Eas Härr Schuller wor uch ener vun dienen, dä daot net kennen. – Wä e nea hiurt“...und mer bidden äm en geat Noriëd, „drehte e sich äm und ruff esi iwer de Schulder, sihr fräjdlich zeräck: „...Äm en geat Noriëd? Awer ich bidde Se, net fiur wat, Frä Gunesch – net fiur wat!“

Rampelt Paul

(Wä long klainjt noch meng Mottersproch...?)

Värschickeltcher fiur Känjd

eosgegruewen durch't
Josephi Irmgard

Der Pipirizi di wor der
Bredjem,
det Kirschentrenchen
wor de Breokt.
Sä daonzten af der
Biärenheokt.
De Biärenheokt wor lonk,
dro daonzte sä af der Bonk.
De Bonk wor nass,
dro daonzte sä af der Gass,
de Gass wor net gekiört,
dro daonzte af dem Hiërt.
Der Hiërt wor hiß,
dro daonzte sä af der Giß.
De Giß wor weiß,
dro daonzte sä af dem Eiß.
Det Eiß wor glät,
dro daonzte sä af dem Bät.
Det Bät wor wich,
dro daonzte sä af dem Dich.
Der Dich wor brit,
dro daonzte sä af der Sit.
De Sit wor zerässen
Und der Pipirizi hat sich än de
Hiusen geschässen!!

Zini-bini, (derbä de grüß Zin erwässchen)
Feßken gong, (Feßker scherrlen)
Knächer knäck, (Knä uknäcken)
Bocha däck! (det Beochken stricheln)

Wätz eos der Noberschuft - detmol eos Schießburch.

De Zeagow

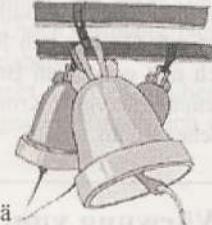
Wä än allen iurdendlich verwaolt' Stiäden gaof et och ä Schießburch un beseangders verfärereschen Iurten de Afschräft: „Die Verunreinigung dieses Ortes wird mit einem Gulden bestraft.“ Na cha, daot hajndert den stadtbeakaonten Wätzbold Brand Winz net, sich no einer nächtlichen Zecheroa, un esi enem Iurt sich eosgiewich ze erleichtern. Der Nuëchtwächter ertappt en awer und schriwwen af. Um nächsten Daoch af de Polizoa geroffen, berappet der Brand Winz seng Strof ohnen ze mellen. Bäm ewechgohn awer – e wor schiun schär un der Dirr – schmiss hië noch 10 Kretzer af den Däsch und soht: „Ech hun uch enen fuöhre lossen!“. Dro dreht e sich äm und verless mät Haoldung de Amtsstuww.

(feangden äm Merian-Hiëft 7.XXII/C4701E-Juli 1969)

De Hochzetsgloken

Än Drimduël, def äm
Sakselaond
Äs ät allen wiulbe-
kaond,
dat, wonn e Puér
viur'n lëlder tritt,
se de griuß Glok derbä
beglied.

Doch, wonn emol en laftich Breogt
Fehltritt, beviur et Zegd,
vun Ihr uch Ustaond net vill healt,
dro recht et sich af deser Wealt.
De klin Glok nor wid geziujen,
well sä de Maon befür bedriujen.

Eas Susken äs e fröhlich Früchtel,
seng Ugen lachen äm Gesichtel.
Hegd git ät seng Froahit af,
und daot äs en treorich Sach.
Wä hat ät sich schiun dru gewunnt
Dat et vu vullen word verwunnt.
Et huët en geaden Misch sich feangden,
di äm verzoat schniel alle Sainjden.

En diud Iësel

En Farrer refft bäm „Sanepid“ (hä än Detschlaond hiëst daot: „Geseangthitsamt“) un:

„Int vu menje „Schofen“ huët mer glat bericht, dat af der Stroß en diud Iësel loa wed.“

Der Beamt, en Wätzbold, aonfert:

„Härr Farr, ich ducht de Diuden wedden zea ärller Kondschuft gehiren?“

Draf konert der Farr:

„Schiun, schiun, me Sann. Awer et äs dich menj Pflicht mich änirscht mät den nechsten Verwaondten ä Verbaindjung ze sätzen!“

Det Afgebot het un der Kirchendirr,
der Glekner buchstabiert derfir.
Dro nit en Dräft hië sich och rennt
Ännen zem Farrer, eagehemmt.
„Härr Vuëter, joi, ich bidde sot,
mät weller Glok wid hegde geleodg?“

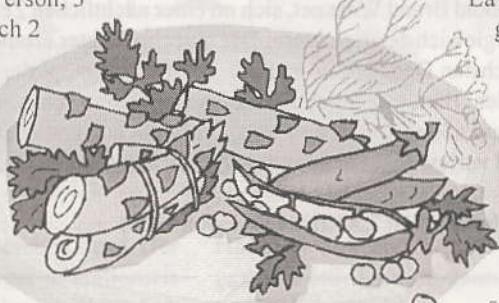
Der Farr dinkt no, zupft de Krawatt,
dro sot hië: „Wiß tea wat?
Leogd de grüß Glok, eagefehlt,
dat sich eas Susken net erfehrt.
Doch zwäschendurch, wä fiur en Kenner,
bimmel aldist och mät der Klenner.“

vum Abalasei-Caspari Dora

Kochen, Backen uch Pantschen!

Hüewermiöhlsopp

Wonn em dä äft wid em sächer net zem Ruëß – se schmackt siguer feng!
Alsi, em breocht derviur Huëwer, enen Iëßliëfel vuell fiur je in Person, 3 Dedder, 2 Liëfel Ruhm uch 2 gebeet odder ä Fätt geribst Semmel. Det Huëwermiöh wid zeä em Broa geredert uch dron mät der nidijen Sopp, dä mät Knochen uch vill Gemüs zeäberit worden äs, odder awer uch nor mät Saolzwasser afgelist. Det Gaonz wid en half Steangd eangder ständijem readern gekocht, dro mät Oachen uch Ruhm üëgesprudelt uch mät gebeedem Briut odder geribstem Semmel serviert. Kronke Legden gid em nichnen Ruhm.

Grän Biuhnen (oder Fisolen)

Dä kocht em än Saolzwasser wich und gid klinzich gehackt Zwibbel uch Pittersetjenluw derzea. Viur dem Urichten schidd em de Lawend uëf, und gid 1 – 2 Iëßliëfel Ruhm derzea. Wä gesoht de k r o n k L e g d b e k u n n i c h e n Ruhm! Er sählt, det äs en zemlich leicht Kost (schär schiun zem ewechfläjjen), sihr geäd gëijent fiur de Zekt no den Feërtäjen, damät em wedder bereacht än den Späjjel sän kaon.

(eos „Küche und Haushalt“ von der Schuster Christine – 1925)

Wärzung vum Schuster Dutz

De Geschwainjdeget äs hejt
Wichtig, mehr wä wat, Ir Lejt,
Denn de Zejd äs eageher
Knapp uch kostspillich uch deer.
Äm daot kift, wi nor äm staond,
Sich en Ford, daot äs bekaont,
Und zwor vun dem Oberth Will,
Mät dem äs eglech um Zill.

Weallt Te geat Briut, me Läwer iëssen,
Terfst Te viur allem net vergiesssen,
Dat do det wichtigst gaonz gewäss
Det Miël, mät dem Te't backst, jo äs.
Et muëlt Der awwer deses Miël
Der Schuster Oinjs gor feng uch schniel
Eos hischem Kiuren mehr wä vill
Derhim än der Fortunamill.

Säht der Chrästmaon kit nea baold
Iwweral bää jang uch aold.
Und e jeder dinkt äm ställen:
Sil' uch menje Wänjisch erfällen?
Läwer Chrästmaon, hir mich un:
Ech will gern a Beld bekun
Vum Hans Hermann, denn daot äs
,t allerhescht Geschink gewäss!

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER versteht sich als e Bliëd zer Verbridung vun Froad uch Spaß än easer sakseschen Mottersproch!

Redaktion & noch vill mih: Schuster Günther, Sankt-Gallen-Ring 198, D-90431 Nürnberg, Tel: 0911-612405, e-Mail: anguebe.schuster@t-online.de, **Mätarbeder:** Römer Wilfried, Augsburg; **Ereosbronjer:** Himatgemeinschaft Medwesch e.V.; **Der irtscht Chef:** Lehrer Wolfgang, Tutting; **De Steallvertriëder:** Grasser Klaus, Unterföhring, Sturm Klaus, Neustadt a.d. Donau; **Erschengend än:** Närrembrich (Nürnberg); **Wä oft?:** ihst odder zwiemol äm Johr als Baluëch zem Mediascher Infoblatt (awer nor wonn geneach Legd, geneach Bädräch äschäcken); **Dreack:** et wit net gedreackt, seangdern vum Schuster Günther kopiert - munchnol wid et awwer uch der „Samuel“ à Medwesch dräcken, wonn niche mih Zegd fiur't kopiere bleiwt! Schräftlich Bädräch bitte un de Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezichtent Bädräch steallen de Minung der Verfasser duér und messen net mät diér des Ereosbronjers iwerinstämmen. Det Bliëd äs ämsonst, awer mer wedden es froan won sää eas mehrnor ewenich eangerstätzen, et mess net eabedanjd Giëld sen, awer vill Bädräch. Of des nea sealwest geschriwwen sen oder irest feangden, äs egal.

Bankverbaindjung:

Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70

Der Tramitereturm

Än easem Siweberjerlaond
Git et en klinzich Stadt.
Durch geade Weng wor sää bekaont
Und hisch Medcher sää hat.

Är Wohrzichen doch äs der Turm
Mät sengem bunten Daoch.
Getratzt huët hiët munch schwerem
Sturm,
munch enem Türkeschlaoch.

Wonn de Trompet vum Turm erschallt
Droht fiur de Stadt Gefohr.
Der Roff no allen Segten hallt
Of Foand, of Feier daot wor.

Seng Uhr mät ärem Glokenschlaoch,
sää munt es un de Zegd.
Fiur Froad, fiur Lid, nuëchts uch um
Daoch
Schlit sää vum Turm noch heg'd.

Doch baold der Turm stiht insem hä
Ä Medwesch af dem Reech.
De Zegd der Saksen äs verbä,
se zähn fiur änj ewech.

Der Turm hiët wid noch wegter stohn,
wonn uch fiur aonder Legd.
Wä long de Uhr doch noch wid
schlon
Daot äs en Froch der Zegd.

vum Erika Kelp

Aflisung der zwië Retsel vum Schuster Dutz eos dem Tramiter Nr.1:

Alsi, bäm irtschten Retsel wor et der „Hiftmaon“ uch bäm zwiëten der „Pändel“. Lider huët nemest mehrnor en Zell geschriwwen. Daot hut es schräcklich treorich gestämmet - no all diér Mäh ! Detmol hu mer af de Retsel verzicht, hoffen awer trotzdiëm dat eas Liëser es schreiwen würden!